

Torrom

2.

Nora s:n

Nora tg., Västernorr. l.

no/lander färrom, Nordlander i Torrom
tärromstvärrom, torromstvärrom;
gamvalt öksamm på torromsberna.
(O. P. Fröberg)

trärre st. m., best. m. tvärrom, tvare, gröt-
tvare. Pe under Nora.

Sven Hiller 1936.